

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012372
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012372.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného R. X., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.12.2020 č. k. 28PP/50/2020-26, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R. X., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 17.12.2020 č. k. 28PP/50/2020-26, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona, zamietol žiadosť odsúdeného R. X., nar. XX.XX.XXXX v X., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/91/2019 zo dňa 16.08.2019.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - okresný súd konštatoval jej splnenie, keďže zo záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, okresný súd konštatoval, že táto nebola splnená, pretože pri hodnotení prognózy viesť riadny život musel prihliadnuť aj na trestnú minulosť odsúdeného. Poukázal na skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti dvanásťkrát súdne trestaný a vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Proti uzneseniu okresného súdu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č. I. 24 spisu), ktorú do konania sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil. Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený aktuálne vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/91/2019 zo dňa 16.08.2019,
- predpokladaný koniec uloženého trestu pripadá na deň 24.07.2021
- lehota na podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona uplynula dňa 24.10.2020

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS vyplynulo, že počas výkonu trestu odňatia slobody bolo jeho správanie a vystupovanie v predchádzajúcich ústavoch na požadovanej úrovni, neboli zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Správanie a vystupovanie menovaného počas pobytu v súčasnom ústave je na požadovanej úrovni. Disciplinárne odmenený bol jedenkrát, dňa 29.10.2020 pochvalou, za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného. Disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený počas výkonu trestu nebol pracovne zaradený z dôvodu zdravotného obmedzenia, je poberateľom invalidného dôchodku. Riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča ho podmiennečne prepustiť.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňovala obavu, že v prípade podmiennečného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Krajský súd rovnako poukazuje na odpis Registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, z toho v období od roku 1979 až 2001 až šesťkrát za násilnú kriminalitu a jedenkrát za majetkovú trestnú činnosť. Následne bol v období rokov 2010 až 2019 štyrikrát odsúdený za trestné činy spáchané voči blízkym osobám (týranie blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, nebezpečné vyhrážanie spáchané na chránenej osobe - družke podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona), čo dáva predstavu o mentálnej výbave a charakterových vlastnostiach odsúdeného zvyrazňujúc jeho neschopnosť rešpektovať zákony. Je zrejmé, že odsúdený sa v dávnejšej minulosti dopúšťal predovšetkým násilnej trestnej činnosti a v posledných rokoch sa dopúšťa trestných činov voči blízkym osobám. Aj v súčasnosti je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/91/2019 zo dňa 16.08.2019 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

keď tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ani sťažnostný súd nemohol skonštatovať, že odsúdený sa viac do rozporu so zákonom nedostane a bude viesť riadny život.

Keďže odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, pričom doposiaľ vykonané tresty nemali na odsúdeného požadovaný účinok a hľadá sa na neho ako na špeciálneho recidivistu vo vzťahu k násilnej trestnej činnosti, mal sťažnostný súd za to, že náprava odsúdeného bude najlepšie zaručená výkonom celého nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to najmä s prihliadnutím na účel trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.